

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL
Dosar nr. 112/2008

DECIZIE CIVILA NR. 1.276/2009

Ședința publică din data de 06 aprilie 2009

Instanța constituită din :

PRESEDINTE

JUDECATOR

JUDECATOR :

GREFIER

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta SC SA
împotriva sentinței civile nr. 921/CA din 31.10.2008 pronunțată în dosarul nr.
1729/112/2008 al Tribunalului Bistrița Năsăud, în contradictoriu cu intimații DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITĂ NĂSĂUD,
DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD,
DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI
OPERAȚIUNI VAMALE ARAD REPREZENTATĂ DE DIRECȚIA REGIONALĂ
PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TIMIȘOARA având ca obiect contestație
act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în cauză se constată lipsa părților litigante de la
dezbateri.

Procedura de citare este îndeplinită.

Recursul promovat este legal timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de 2
lei și timbru judiciar în valoare de 0,15 lei.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată că, în data de 23 martie 2009
s-a depus la dosarul cauzei un set de înscrisuri din partea intimatului Ciubotaru Ilie
Anatolie prin care solicită respingerea recursului ca nefondat.

În data de 25 martie 2009 s-a depus la dosar întâmpinare din partea intimatului
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița Năsăud prin care solicită
respingerea recursului ca nefondat.

În data de 02 aprilie 2009 s-a depus la dosar un înscris din partea recurenteii la
care a anexat dovezile ce atestă achitarea taxelor de timbru și timbru judiciar pentru
recursul promovat în cauză și pentru fondul cauzei (f.23-26).

Curtea, în urma deliberării, în baza înscrisurilor existente la dosar, și reținând
poziția procesuală a părților care solicită judecarea cauzei în lipsă, apreciază că,
prezenta cauză este în stare de judecată, declară închisă faza probatorie și o reține în
pronunțare.

CURTEA :

Asupra prezentului recurs, constată:

Prin sentința civilă nr. 921/CA/2008 din data de 31 octombrie 2008 pronunțată
în dosarul nr. 1.729/112/2008 de Tribunalul Maramureș a fost respinsă ca
neîntemeiată plângerea formulată de

contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE, reprezentată de DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TIMIȘOARA, pentru anularea deciziei nr. 45/20.05.2008 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud.

De asemenea, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta S.C. S.A. Bistrița împotriva pârâtului.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut pe baza actelor și lucrărilor din dosar, următoarele:

În data de 15.04.2006 reclamanta S.C. S.A. Bistrița, în calitate de principal obligat, a depus la Biroul Vamal Vârșan, jud. Arad, declarația vamală de tranzit MRN 06ROAR9600N0102912, conform prevederilor de tranzit comun, pentru un autoturism marca Ford tip Puma, acordându-se termenul de tranzit pentru data de 24.04.2006.

Destinatarul bunului, respectiv persoana fizică mai prezentat bunul la biroul vamal de destinație din București pentru încheierea operațiunii de tranzit la termenul stabilit, astfel că operațiunea de tranzit nefiind confirmată, organele vamale au declanșat procedura de cercetare conform pct. 102 din Ordinul nr. 9.327/2006, și constatând că transportul și documentele aferente nu sunt înregistrate în evidențele biroului vamal de destinație, în conformitate cu prevederile art. 92 alin. 4, art. 96 din Regulamentul C.E.E. nr. 2.913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, coroborat cu pct. 110 (2) din Ordinul nr. 9327/2006 privind tranzitul comun/comunitar, Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Arad a emis decizia nr. 76/22.01.2008, prin care s-a procedat la închiderea din oficiu și încasarea drepturilor de import cu accesorii în sumă totală de S.A. Bistrița, care a depus declarația vamală de tranzit, în calitate de obligat principal.

Această decizie a fost contestată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud care, prin decizia 45 din 20.05.2008, a respins ca neîntemeiată contestația formulată, cu motivarea că în cazul mărfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat conform art. 162 alin. 1 teza I-a din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, acesta fiind obligat să achite taxele vamale și ale drepturi de importate în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate la biroul de destinație sau sunt prezentate cu lipsuri ori substituirii (art. 12 lit. d) din Normele metodologice aprobate prin Ordinul A.N.V. nr. 629/2005, în vigoare la data tranzitului.

În mod corect s-a invocat în considerentele acestei decizii și faptul că petenta nu poate fi exceptată de la plata taxelor vamale și accizelor, întrucât la data inițierii operațiunii, 15.04.2006, nu opera nici o scutire, iar în privința taxelor vamale, în baza certificatului de origine EUR 1, nu se poate acorda o astfel de scutire, întrucât nu s-a prezentat acest certificat întocmit în condițiile și cu cerințele legale.

Raportat la data desfășurării operațiunii vamale de către reclamantă (15.04.2006 și data de închidere a operațiunii, 24.04.2006), în cauză sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 141/1997, privind Codul vamal și cele ale Regulamentului Vamal de aplicare a Codului vamal aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, iar potrivit dispozițiilor art. 284 din Legea nr. 86/2006, se prevede că operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod, se aplică astfel că nu sunt aplicabile disp. art. 660 alin. 3

vama
ar ma

principa
încheier
aderării
obligat ar

Fa
împotriva
soluțion
pentru a
garanț
cerere
urma

expres
a elat
vinov
inter
desp
pe s
elat

adr
pro
au
și
Le

c

e

Din aceste reglementări, va apreciat instanța de fond, nu rezultă că obligațiile vamale născute anterior aderării României la U.E. ar fi exceptate de la plată sau nu ar mai executa după data aderării.

În speță, a constatat instanța de fond, obligația vamală s-a născut în sarcina principalului obligat, la data de 24.04.2006 (termen acordat de organele vamale pentru încheierea tranzitului vamal) și chiar dacă încheierea s-a făcut din oficiu, după data aderării României la U.E., respectiv la 22.01.2008, aceasta nu înseamnă că principalul obligat ar fi scutit de plata taxelor vamale născute anterior aderării.

Față de aceste considerente, s-a respins ca neîntemeiată plângerea formulată împotriva deciziei nr. 45/20.05.2008 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud în soluționarea contestației inițiale la decizia nr. 76/22.01.2008 a Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale Arad, iar în ceea ce privește cererea de chemare în garanție, aceasta a fost respinsă ca inadmisibilă, neputându-se judeca o astfel de cerere întemeiată pe raporturile comerciale dintre părți, în cadrul prezentului litigiu ce urmează o procedură specială, fiind un litigiu de contencios administrativ fiscal.

În cadrul contenciosului administrativ, chemarea în garanție are o reglementare expresă prin art. 16 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, care prevăd că persoana fizică ce a elaborat, a emis sau încheiat actul administrativ atacat or, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, chemată în judecată în condițiile art. 16 alin. 1, pentru plata unor despăgubiri, pentru prejudiciu cauzat, ori pentru întârziere, poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau să nu elaboreze actul.

Pe de altă parte, potrivit art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile și interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de Legea contenciosului administrativ.

Chemarea în garanție a numitului Ciubotariu Iulie Anatolie prin care s-a solicitat obligarea acestuia la plata sumei de 11.313 lei, reprezentând datoria vamală și accesoriile, întemeiată pe contractul încheiat între reclamantă în calitate de comisionar în vamă și chematul în garanție, în calitate de destinatar al bunului tranzitat, nu este compatibilă cu procedura specială, derogatorie de la dreptul comun a contenciosului administrativ.

Fiind o cerere incidentă, este de principiu că chemarea în garanție determină și prorogarea competenței instanței sesizate cu cererea principală, însă, așa cum constant s-a pronunțat jurisprudența și literatura de specialitate, prorogarea de competență nu poate opera împotriva regulilor de ordine publică privitoare la atribuțiile și competențele instanțelor judecătorești.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs, în termenul legal, reclamanta S.C. S.A. BISTRITA, solicitând admiterea lui și, în principal, modificarea sentinței atacate, în sensul anulării deciziei nr. 76/22.01.2008 privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, iar în subsidiar, obligarea chematului în garanție la plata sumelor considerate datorie vamală și accesoriile acesteia.

Dezvoltându-și motivele de recurs bazate pe dispozițiile art. 304 pct. 9 C.pr.civ., reclamanta-recurentă a considerat, în esență, că sentința primei instanțe este nelegală și netemeinică fiind dată cu aplicarea greșită a legii, deoarece odată cu aderarea României la Uniunea României, potrivit dispozițiile art. 660 alin. 3 din H.G. nr. 706/2006 operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare aderării se încheie potrivit prev. cuprinse

4
în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr. 157/2005, așa încât începând de la data de 01.01.2007 mărfurile comunitare sunt exceptate de la plata taxelor vamale.

Deși tranzitul vamal s-a desfășurat la data de 15 aprilie 2006, el a fost încheiat la data de 22 ianuarie 2008 din oficiu de autoritățile vamale, așa încât nu se mai datorează taxele vamale.

În referire la petiția subsidiară, au fost aduse critici față de modul în care s-a rezolvat cererea de chemare în garanție, considerându-se că aceasta este inadmisibilă și în regim reglementat de Legea nr. 554/2004 atunci când temeiul juridic este diferit.

La rândul său, pârâta-intimată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD a formulat întâmpinare solicitând respingerea recursului, considerând soluția primei instanțe legală și temeinică, achiesând la argumentația acesteia.

Recursul declarat în cauză nu este întemeiat.

Astfel, examinând actele și lucrările dosarului din perspectiva motivelor de recurs, a apărărilor din întâmpinare, a disp. art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C.pr.civ., în referire la art. 20 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată precum și a prevederilor legale incidente, Curtea reține următoarele:

La data de 15 aprilie 2006 S.C. J.A. a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit MRN 06R0AR96000N0102912, având ca obiect un autoturism marc Ford, tip Puma, termenul acordat de autoritatea vamală pentru finalizarea acestui tranzit fiind stabilit la data de 24 iunie 2006.

Finalizarea acestui tranzit nu a fost făcută în termenul stabilit și cum din evidențele autorității vamale a reieșit că operațiunea de tranzit nu este încheiată, s-au efectuat cercetările necesare și la data de 22 ianuarie 2008 s-a încheiat tranzitul din oficiu, emitându-se decizia nr. 76 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, reținându-se în sarcina reclamantei obligația de plată a următoarelor sume: lei taxe vamale și lei majorări de întârziere pentru neplata taxelor vamale, lei accize și lei majorări de întârziere, lei T.V.A. și lei majorări de întârziere pentru neplata T.V.A.-ului.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație însă prin decizia nr. 45 din 20 mai 2008 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Acționând în justiție la instanța de contencios-administrativ, reclamanta nu a avut câștig de cauză, actele administrativ-fiscale atacate fiind considerate legale prin sentința mai sus redată în cuprinsul considerentelor și care este apreciată ca legală și temeinică de instanța de control judiciar.

Invocând numai dispozițiile alin. 3 ale art. 660 din H.G. nr. 707/2006 dată pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, recurenta dă o interpretare proprie acestora, ignorând, totodată, dispozițiile art. 1 ale aceluiași articol, potrivit cărora „Operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament, se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări”.

Așadar, este în afara oricărui dubiu că potrivit declarației de tranzit vamal, data limită pentru finalizarea operațiunii de tranzit a fost 24 aprilie 2006, iar sarcina îndeplinirii acesteia revenea reclamantei potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acea dată, după cum corect a reținut și prima instanță.

Desigur neîndeplinirea acestei obligații la data și în condițiile impuse de legislația vamală aplicabilă situației date, a condus la demararea procedurilor de cercetare necesare pentru încheierea regimului vamal din oficiu, cu consecința

Prin urmare, încheierea tranzitului vamal din oficiu de organele vamale competente în anul 2008, după aderarea României la U.E., nu conduce la exonerarea de la plata datoriei vamale a titularului operațiunii vamale efectuate în anul 2006 și care trebuia finalizată de acesta în termenul acordat de autoritatea vamală, deoarece acestei operațiuni îi sunt aplicabile dispozițiile legale sub care aceasta s-a derulat.

Nici critica vizând rezolvarea cererii de chemare în garanție nu poate fi primită, reglementările speciale în domeniul vamal fiind incidente în cauză, iar prima instanță a supus această cerere exigențelor unui litigiu de contencios-administrativ fiscal, în care aceste cereri sunt admisibile doar în situațiile prev. de art. 16 din Legea nr. 554/2004 modificată și completată.

Așa fiind, cum hotărârea primei instanțe este legală și temeinică în totalitate, iar motivele de recurs nu au fost găsite întemeiate, având în vedere și dispozițiile art. 312 alin. 1 teza a II-a C.pr.civ., în referire la art. 20 din Legea nr. 554/2004, prezentul recurs urmează a fi respins, cu consecința menținerii în întregime a hotărârii atacate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E :

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. S.A. BISTRIȚA, cu sediul în jud. Bistrița-Năsăud, prin reprezentanții săi, împotriva sentinței civile nr. 921/CA din 31 octombrie 2008 pronunțată în dosarul nr. 1.729/112/2008 al Tribunalului Bistrița Năsăud, pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 06 aprilie 2009.

PRESEDINTE,

JUDECĂTORI,

GREFIER.

Re:1
Dact. 2 ex 20.04.2009.
Jud.f